

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Євпаторійської міської ради про офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю”

м. К и ї в
19 лютого 2004 року
№ 14-у/2004

Справа № 2-9/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуєчий, суддя-доповідач,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Євпаторійської міської ради про офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю” (Відомості

Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; 2000 р., № 43, ст. 363; 2003 р., № 26, ст. 195, № 30, ст. 243).

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Євпаторійська міська рада – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю” стосовно звільнення від земельного податку закладів охорони здоров'я, а саме: в чому полягає відмінність цих пунктів та яким пунктом слід керуватися під час вирішення питання про звільнення від плати за землю санаторно-курортних закладів.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Закону обґрунтовується тим, що має місце неоднозначне розуміння їх органами місцевого самоврядування, державної податкової адміністрації та судовими органами.

Як вважає Євпаторійська міська рада, пунктом 4 частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю” санаторно-курортні заклади до вітчизняних закладів охорони здоров'я не віднесено.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 11 листопада 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному поданні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю” від земельного податку звільняються, зокрема:

– спеціалізовані санаторії України для реабілітації хворих згідно із списком, затвердженим Міністерством охорони здоров'я України, дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України (пункт 3);

– вітчизняні заклади охорони здоров'я (пункт 4).

Законом України “Про Державний бюджет України на 2004 рік” (частина шоста статті 75) обмежено коло закладів охорони

здоров'я, які мають право на пільги щодо земельного податку. Встановлено, що у 2004 році пільги по платі за землю, визначені пунктами 3, 4 частини першої статті 12 Закону України "Про плату за землю", застосовуються, зокрема, до спеціалізованих санаторіїв України для реабілітації хворих та до вітчизняних закладів охорони здоров'я, які утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

Нормативно-правовими актами санаторно-курортні заклади віднесено до закладів охорони здоров'я (стаття 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я; стаття 22 Закону України "Про курорти"; пункт 1 Загального положення про санаторно-курортний заклад, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2001 р. № 805; підпункт 1.4 пункту 1 Переліку закладів охорони здоров'я, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28 жовтня 2002 р. № 385).

Виходячи з такого визначення за пунктом 4 частини першої статті 12 Закону України "Про плату за землю" від земельного податку мали б звільнитися всі санаторії як заклади охорони здоров'я, проте відповідно до пункту 3 частини першої цієї ж статті зазначені пільги поширюються лише на спеціалізовані санаторії України для реабілітації хворих згідно із списком, затвердженим Міністерством охорони здоров'я України, та дитячі санаторно-курортні заклади України, які теж є закладами охорони здоров'я.

Неузгодженість зазначених норм Закону стала, як свідчать матеріали справи, причиною їх неоднозначного розуміння і застосування державними органами та органами місцевого самоврядування.

Однак за час підготовки у Конституційному Суді України справи до слухання судовою практикою вироблено єдині підходи у вирішенні спорів, пов'язаних з наданням санаторіям пільг із сплати земельного податку. Про це свідчать, зокрема, постанови Судової палати у господарських справах Верховного Суду України від 16 грудня 2003 року, які долучено до матеріалів справи.

Таким чином, між нормами Закону України "Про плату за землю", що стосуються звільнення від земельного податку закладів охорони здоров'я (пункти 3, 4 частини першої статті 12), існує неузгодженість, яку не можна усунути шляхом тлумачення зазначених положень Закону. Усунення розбіжностей між нормами закону до повноважень Конституційного Суду України не належить. Це питання вирішується в законодавчому порядку.

Отже, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 93 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Євпаторійської міської ради про офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 частини першої статті 12 Закону України “Про плату за землю” на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ